

Sygn. akt I ACz 121/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Małgorzata Bohun
Sędzia SA:	Tadeusz Nowakowski (spr.)
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **J. W.**

przeciwko: **Wspólnocie Mieszkaniowej (...) w K.**

o uchylenie uchwały

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Jeleniej Górze

z dnia 13 grudnia 2012 r. sygn. akt I C 1547/12

p o s t a n a w i a: uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem zwrócono pozew o uchylenie uchwały pozwanej wspólnoty z uwagi na nie usunięcie braków formalnych pozwu, tj. z uwagi

na nie przedłożenie przez powoda w wyznaczonym mu terminie oryginalnego odpisu uchwały, a jedynie złożenie do akt kserokopii uchwały nr (...) z 10.10.2012 r., podpisanej za zgodność z oryginałem przez zarządcę nieruchomości, a także

nie przedłożenie przez powoda uchwały ani innego dokumentu regulującego zarząd nieruchomością.

Powód w zażaleniu na powyższe zarządzenie wniósł o ponowne rozpoznanie jego pozwu oraz podniósł, iż wskazane mu przez Sąd braki formalne uzupełnił w wyznaczonym terminie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Żądanie wypełnienia przez stronę wymogów formalnych pisma procesowego nie należy do sfery uznaniowości. Sąd (Przewodniczący) zobligowany jest

do dbałości o to, aby pismo procesowe spełniało przewidziane prawem procesowym warunki formalne. W razie zaś ich dostrzeżenia jest zobligowany do skierowania

do strony stosownego wezwania pod rygorem zwrotu pozwu.

Z powyższego wywodzić należy, iż wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu w trybie art. 130 k.p.c. jest zastrzeżone i ograniczone wyłącznie do takich braków, które faktycznie uniemożliwiają nadanie sprawie biegu.

Tym samym wyłączona jest jakakolwiek dowolność i nieuzasadniona jest praktyka, która zmierza do zwrotu pozwu pomimo niewykonania zarządzenia Przewodniczącego w takim zakresie, w jakim brak ten nie uniemożliwia nadania sprawie dalszego biegu.

Zgodnie z art. 126 k.p.c. powód w pozwie zobligowany jest podać miejsce zamieszkania lub siedziby stron. Skoro zaś ustawodawca, w art. 6 ustawy

o własności lokali, przyznał wspólnotom mieszkaniowym zdolność sądową, to może ona samodzielnie, poprzez swoje organy występować w niniejszym procesie.

Co za tym idzie, jedynie brak adresu wspólnoty (a nie adresów podmiotu, czy też podmiotów ją reprezentujących, które nota bene powód podał) stanowiłby brak, który uniemożliwiłby nadanie sprawie biegu. Odmiennej natomiast kwestią jest późniejsza właściwa reprezentacja pozwanej Wspólnoty w procesie, niemniej obowiązki związane z wykazaniem organu lub osób uprawnionych do reprezentacji strony pozwanej spoczywają na tej stronie, a nie na powodzie.

W kontekście powyższego zważyć należy, że powód w pozwie wskazał adres pozwanej – adres jej zarządcy, a skoro tak, to nie zaistniały przeszkody

do nadania sprawie biegu, a zwrot pozwu z tej przyczyny ocenić należy jako nieuzasadniony. Pozew należy doręczyć wskazanemu przez powoda zarządcy, wówczas na pozwanej ciążył będzie obowiązek wykazania, że jest reprezentowana w sposób prawidłowy, czyli w tym przypadku zgodnie z ustawą z dnia 24.06.1994 r.

o własności lokali (tekst jednolity – Dz.U. z 2000 r., Nr 80, poz. 903 ze zm).

W ocenie Sądu Apelacyjnego nieuzasadnione, w świetle przywołanych wyżej przepisów, było również wzywanie powoda w ramach usunięcia braków formalnych pozwu do przedłożenia „odpisu uchwały w oryginalnym odpisie”.

Nie jest bowiem ustawowym wymogiem przedstawienie dowodów na poparcie zgłoszonych żądań. Udowodnienie żądania ma znaczenie przy wyrokowaniu

i nie może być badane i uzupełniane w trybie przewidzianym dla uzupełniania braków pozwu, których istnienie uniemożliwia nadanie sprawie dalszego biegu. Tymczasem przedłożenie odpisu zaskarżonej uchwały winno być oceniane wyłącznie w kontekście udowodnienia przez powoda zgłoszonego żądania.

Tym samym nie było więc podstaw do wezwania powoda do uzupełnienia powyższego braku w trybie art. 130 k.p.c. Zwłaszcza w sytuacji, gdy przedłożył on kserokopię zaskarżonej uchwały.

Z tych względów zaskarżone zarządzenie należało uchylić po myśli

art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., gdyż nie istniały braki pozwu uniemożliwiające nadanie sprawie dalszego biegu i których uzupełnienie winno

być dokonane w trybie art. 130 k.p.c.

MW